

ÝMTÝHANLARIMIZDAN ÝMTÝHAN EDÝLECEĐÝZ!

Friday, 29 May 2009

Durmuş GÖKTEKÝN

Yapý ilerlemiş, hiç evlenmemiş, mütediyyin, ailenin küçüklerinden bir insan. Ablasý ve aðabeyleri var. Cumhuriyet dönemini mi Batý Trakya dan göçmen olarak gelmişler ve Gelibolu nun civarýnda eski bir Rum köyüne yerleşmişler.

Ailesine ve çevresine yardımcı, yapayýpýyla dikkat çeken birisi. 2003 yýlý kýbýnda, çatýsýz olan evinin üstüne yađan kar ý atm yaparken bir anlýk dalgýnlýkla, kenardan ayađý kaymýp, ikinci kattan bahçeye düpmüş. Omur kemikleri kýrýlmýp, omurilikte hasar gelmiş. O günden itibaren yatađa mahkúm olmuş. Uzun süren tedaviler sonucu, paralel bastonla yürümeye başlamýp.

Bu görünmez kazada kendisiyle en çok ablasýnýn 21 yapýndaki kýzý (yeđeni) meşgul olmuş. Gerek hastanede gerekse evde yazarýnda, yeđeni ona çok temiz bakmýp ve dikkatle hizmet etmiş. (Yeđenim olmasaydı, sebepler tahtýnda ben şimdiye kadar çok ölürdüm) diyor.

O arkadaşým ölmemiş ama; Allah, onu imtihana devam etmiş. Kendisine hizmet eden yeğeni beyin kanseri olmuş ve 27 yapýnda vefat etmiş. Şimdi yapayalnız vaziyette kalmış. Ölen yeğeninin erkek kardeşi acil hallerde ilgileniyor ve yemeklerini getiriyormuş.

Paralel bastonuyla yürüyerek, tuvalet ve banyo işlerini yapıyormuş. Abdestini alýp namazýný kýlýyormuş. Sabýrlý, her þeye rađ yerinde. Kendine program yapıp. Sabah namazdan sonra zikir, biraz okumak ve arkasýndan fizik terapi uygulamalarıyla zamanýný geçiriyormuş.

Ýmtihan bitmemiş! Bir gün televizyonda seyrettiđi bir yoga hareketini yapmak istemiş. Sađ bacađýný sol bacađýnýn üzerine koyup çalıp. O esnada kulađına kút diye bir ses gelmiş. Međerse sađ kalça kemiđi kýrýlmış. Tekrar hastane, doktor, ameliyat derken giden hali gerilemeye başlamış.

Hastalýk tapýyan, ameliyat olan biraz iyileştiđini fark etti mi kendini unutuveriyor. Yapmayacaklarýný yapıyor, yemeyeceklerini yiyor ve tekrar hasta oluyor. Ben de bel fýtýđýndan ameliyatlıyým. Ađýr þeyler kati surette kaldýrmamam lazým. Kendimi sađlam zannedip, 18 litrelik ilaçlý su dolu pülverizatörü sırtýma aldým, bahçedeki ağaçları ilaçlamaya çalıptým. Gel gör ki daha sonra bekilde ađýrdý.

Evet, dünya imtihan yeri! Fakat başýmýza gelen musibetlerin çođu kendi tercihlerimizden oluyor.

Yukarıda bahsettiđim arkadaşýmın her türlü hali ve hallerimiz Allah a ayan! Ama biz, bilerek veya bilmeyerek yaptýđýmız hatalar Allah a yüklüyor ve hata ediyoruz.

Ýmtihan karpýsýndaki tavrýmız ebed yolculuđunda önemli bir duruđtur. Bu duruđumuzda gelecek hayatýmızın ipuçlarıný bulur de yolumuz, kemale giden yollara çýkýyor.

Ya Rab!.. Þafi isminle hastalarýmıza þifa ver. Rahmet ve þefkatle terbiye et, iyileştir. Ýmtihanlarımızý kolay eyle. Yüzümüzü zatýna çevir. Sana teslim olmanýn ve tevekkül etmenin en güzelini sabýrla bize ihsan et!

